

תת"ע 10044/04/17 - מדינת ישראל נגד דנציגר אילן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
25 אוקטובר 2017

תת"ע 17-04-10044 מדינת ישראל נ' דנציגר
בפני כב' השופט עופר נהרי
בדין ישראל מאיימת
בעינוי: נאשם
נגד
דנציגר אילן

הכרעת דין

מחמת הספק - מזוכה הנאשם.

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי הוא העמיד את מכונתו ליד תמרור 437 המסמך מקום חניה לרכב של נכה וזאת בנווגוד לתקנה 72 (א) 16 לתקנות התעבורה.

ה הנאשם כפר במיחס לו ולפיכך התקיים דין הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר מר גולן הבה (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדוח שעריך (סמן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר אילן דנציגר (ע.ה.1) ובמסגרת עדותו הוגשו 4 תצלומים (סומנים נ/1 - נ/4).

לאחר מתן הדעת לעדויות ולראות הגעתו לכל מסקנה שמתעורר ספק סביר בתיק זה. לפיכך יהנה הנאשם מן ספק ויזוכה.

אס比יה:

ע.ת.1 ציין ראשית בנסיבות הדוח (ת/1) כי הוא היה בסיפור שגרתי בניידת זאת כשלדבורי והוא ישוב מימין בניידת העושה דרך לכיוון צפון.

רוצה לומר שגם היה ע.ת.1 ישוב כאמור מימין בניידת אזי מן הסתם היה בניידת גם אדם נוסף (למותר להניח שוטר או שוטרת) אשר ישב בשמאלו בניידת ונרג בה.

עמוד 1

בנסיבות שכאהה - שבהן יתכן ששוטר נוסף ראה את דבר נסיבות העבירה הנטענת - ראוי היה לציין בת/1 האם מי שנרג את הנידת היה אף הוא עד לעבירה או שמא לאו, וככל שכן היה עד, איזי לצייןו עוד בת/1.

בנוסף לכך - ועל אף שהנאשם בחר לצלם את המקום ואת התמרור רק כשנה לאחר המועד האירוע - ועל אף שגם אם מתקבלת גירושת הנאשם שהוא לא מצא זו"ח על שימושו וככזו ביום האירוע עדיין מתקיים תמייה מדוע הנאשם לא צילם את צילומו לכל הפחות עוד בשנת 2016 שאז - גם עפ"י המצד' בתייק - כבר קיבל הנאשם לידי את הדז"ח ואף הגיע בקשה לה夷יפט - אישר עם זאת ע.ת. 1 בעדותו כי התמרור הנראה בתצלומים הוא אכן התמרור המذובב.

בהקשר אחרון זה של התמרור אני מוצא צדק בהסתיגותו של הנאשם לפיה יתכן שיש בתמרור המذובב משום חוסר בהירות מבחןת המלל שהוזכרド.

הכוונה היא לכך שלא נרשם (במקום שניכר כמיועד לכך) כמה מקומות חניה שמורים יש במקום לנכים, אלא אף נרשם " 5 מ' " ואף זאת ברוביריקה נפרדת ו שונה בשלט אשר ניכר כי איןנה מיועדת לצוין מספר מקומות אלא במספר מטרים, וניכר לפיך כי הכוונה היא ל - 5 מטרים ולא לחמשה מקומות חניה . על כך ייאמר כי ככל שענן זה ניתן לפרשנות יש לפרשו לטובת הנהג העומד לדין.

לציין עוד בהקשר זה כי 5 מטרים אינם מוגעים כדי החניה החמישית מההתמרור - חניה אשר בה נטען כי הנאשם העמיד את מכונתו.

איןני מתעלם בניתוח אשר בהכרעת דין זו מהסימונים שניכר שהוא על פני החניות , אך אלה האחרונים, ללא תמרור "במקום הצבעתו" כדרישתلوح התמרורים תשע"ג - 2010, אינם עומדים בפני עצמם, מה עוד שבתמונהו של הנאשם (משנה לאחר האירוע אמנם) החניה החמישית מן התמרור איננה מסומנת גם על הקrukע חניה נכה.

עוד איןני מתעלם מעדותו של השוטר אשר ניכרה בעיני עדות אובייקטיבית. אולם, מקום שמתעורר אף אף ספק סביר - דין הוא כיודע שנאשם בדיון פלילי יהנה ממנו.

(בשולוי הכרעת הדין בלבד מוצא אני להעיר את אשר הערתי כבר רבות על כי לטעמי - ובפרט במקרים שבאופןם מתואימים הם לכך - יתכן שטוב יעשה השוטר במלאת האכיפה באם יצלם את הרכב במקום העבירה וכי התצלום יציג לאזורה קריאה נוספת - דבר אשר עשוי לחסוך מחלוקת וטרחה מרובה לכל).

לאור כל אשר נומך לעיל מזכה כאמור הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, 25 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים